

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg ville netop have spurgt hr. Bilgrav-Nielsen, om hans ønske om at få et bredt flertal bag dette forslag måske også kunne vise sig ved en åbning over for en medarbejderrepræsentants reelle deltagelse i Danmarks Radios ledelse, men jeg har sådan set fået svar. Jeg håber, at vi kan forhandle os frem til enighed i udvalget.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne starte med at lykønske ministeren med, at han er nået til vejs ende. Jeg tror, jeg kan gøre mig en ganske klar forestilling om, hvor mange anstrengelser der ligger bag ved det, og jeg behøver ikke at sige, at mit parti absolut ikke synes om en hel del af det, men naturligvis stemmer vi da for det, for jeg tror ikke, nogen kunne være nået længere, end ministeren er nået. Absolut ikke. Og så skal jeg da straks i relation til de bemærkninger, der for nylig blev udvekslet om medarbejderrepræsentanter, sige: ét af de bolsjer, der får dette til at glide ned, er, at medarbejdernes helt utilladelige indflydelse fjernes i sager, hvor de selv står anklaget, hvor deres egne ting er rejst. Jeg kan med mange års erfaring sige, at adskillige sager er afgjort i Radiorådet til medarbejdernes gunst ved hjælp af to medarbejderrepræsentanters stemmer. Det er helt utilladeligt. Det nævnes fra radikal side, at det kan man forhandle om i udvalg. O.k., men så nedlægger Centrum-Demokraterne veto. Centrum-Demokraterne er som regeringsparti ikke med til at støtte lovforslaget, hvis medarbejderne får denne indflydelse igen. Det er vores ubetingede betingelse for at støtte lovforslaget, at man ikke giver medarbejderne den indflydelse, de har haft hidtil. Det har været usmægtigt, det har vist sig at være skadeligt i mange situationer, og det må naturligvis ikke gentages.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige noget pænt om Radiorådet. Det er helt urimeligt, som Radiorådet er blevet behandlet i offentligheden. Det er ikke Radiorådets skyld, det er pressens skyld. Der er aldrig i de år, jeg har været med, givet noget som helst fuldgyldigt referat eller blot et indtryk i pressen af, hvad det var, der virkelig foregik. Man har fortrinsvis brugt radiatoråds møderne til at gøre nar af enkelte radiatorådsmedlem-

mer, til at føre ting frem, som var helt uden betydning, som kunne være lidt sjovt, hvormod de vigtige debatter om radiopolitik, der har taget 6-7 timer, aldrig er blevet refereret på nogen som helst tilfredsstillende måde i landets presse. Derved har man givet befolkningen et indtryk af, at radiatoråds medlemmerne nærmest var en latterlig forsamling. Det har man kunnet læse i avisen, men det stemmer overhovedet ikke med, hvad der er tilfældet. Det vil jeg gerne have lejlighed til at sige som en, der har siddet der i mange år. Jeg er ikke blevet dårligt behandlet af pressen, det har aldrig skortet på omtale, hverken god eller dårlig, men mange kolleger, som har lavet indlæg hjemmefra på 20 minutter eller en halv time, som jeg ved der ligger mange, mange timers arbejde bagved, har knap nok fået deres navn nævnt. Det vil jeg lige sige.

Ellers vil jeg blot sige, at når Centrum-Demokraterne er betænkelige, er det, fordi vi er bange for, at alsidigheden, som er så vigtig, ikke er tilstrækkelig beskyttet i lovforslagets tekst, men det kan vi vende tilbage til i udvalget. Når vi tillægger lovforslagets tekst så stor betydning, er det, fordi der nu ikke længere er andre end juristerne til at sørge for, at alsidighedskravet bliver overholdt. Programrådet tillægger jeg ikke nogen som helst betydning i den forbindelse ud fra de erfaringer, man har. Programrådet får ikke nogen som helst afgørende indflydelse på, at alsidighedskravet overholdes. Det gør kun juristerne, og derfor er det vigtigt, at dette lovforslag udformes sådan, at ingen kan være i tvivl om, hvad man forstår ved alsidighed. Centrum-Demokraterne vil i udvalget lægge frem vores gamle betragtninger over alsidighed med tre hovedkrav: 1) at Danmarks Radio aldrig tager stilling i kontroversielle spørgsmål, 2) at ingen medarbejder i udsendelserne tager stilling til kontroversielle spørgsmål. Og 3) det, der hedder fairness: at ingen personer, ingen institutioner, ingen firmaer må angribes i Danmarks Radio, uden at de får lejlighed til at forsvare sig på lige vilkår med angriberne. Det er for os alsidighed. Det havde vi gerne set nedfældet i lovens tekst. Med radikal medvirken kunne det naturligvis ikke lade sig gøre, det er jeg fuldstændig klar over, men vi håber at få det så meget ind i udvalgets bemærkninger, at ingen jurist i fremtiden kan være i tvivl om,